

תדפיס תצהיר

אני הח"מ, ז.ח., ת.ז., לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני נציג של האסירים בכלא עופר מול ההנהלה.
2. עד לפני כחודשיים לא קיבלנו עיתונים כלל.
3. לפני כחודשיים, בתחילת ינואר, היה אירוע במחנה עופר, במהלכו נזרקו עלינו רימוני הלם ורימוני גז, ובעקבותיו נכנסנו למו"מ אינטנסיבי עם הנהלת הכלא בעניין תנאי הכליאה.
4. במסגרת המו"מ ביקשנו לקבל עיתונים. ביקשנו לקבל את העיתונים בערבית "אלקודס", "אלחיאה" ו"אלאיאם", את העיתונים בעברית "ידיעות אחרונות", "מעריב" ו"הארץ" ואת העיתון באנגלית "Jerusalem Post". ההנהלה סירבה לבקשתנו, למעט עיתון "אלקודס", וגם את עיתון "אלקודס" הסכימו שנקבל רק דרך הצלב-האדום. כבר במו"מ זה הצענו שאנחנו, הכלואים, נשלם עבור מנוי לעיתונים (בייחוד אלה שבשפה העברית) – וגם זה סורב. לפני כשבועיים שוחחנו עם מפקד הכלא והצענו שנקבל כשישה מהעותקים של עיתון "ידיעות אחרונות" שמוקצים לסגל הכלא. אמרו לנו שיבדקו את האפשרות.
5. אנחנו מקבלים, אם כן, את "אלקודס" דרך הצלב-האדום. אנחנו לא מקבלים את העיתונים באופן סדיר, ולעולם לא את העיתון של אותו יום באותו היום. כך, למשל, אתמול (23.2.2003) קיבלנו את הגיליונות של 18, 19 ו-20 בפברואר.
6. דרך אחרת בה אנחנו מקבלים עיתונים היא דרך עורכי-דין ודרך תושב של הגדה שמביא את העיתונים לשערי הכלא. הוא מקבל עבורנו גיליונות חינם מ"אלקודס". לפי הגחמות של החיילים או שמעבירים לנו את העיתון או שלא. כך, למשל, אני יודע שגיליונות מהתאריכים 20, 21, 22 ו-23 בפברואר, שהביא עבורנו אותו מכר, ממתניים לנו בשער – אך למרות בקשותיי לא הוכנסו.
7. אני רוצה להדגיש שגם עורכי-הדין והתושב ההוא יכולים להביא לנו רק את עיתון "אלקודס".
8. בנוגע לספרים: לפני כארבעה חודשים קיבלנו ספרים דרך הצלב-האדום. מספר הספרים היה קטן (אולי 50) ולא מספיק בכלל למספר הגדול של העצורים. גם סוג הספרים היה בעייתי: מדובר היה בעיקר ברומנים ישנים שקראנו כבר מזמן. למרות זאת שמחנו מאוד בספרים.
9. כפי שצינתי, בתחילת חודש ינואר ניהלנו מו"מ אינטנסיבי עם ההנהלה – גם בנוגע לספרים. ביקשנו שתוקם בכלא ספרייה.
10. בעקבות המו"מ הסכימה הנהלת הכלא להכניס ספרים שנאספו עבורנו במבצע שארגנה עיריית אלבירה. במבצע נאספו כ-2,000 ספרים. הספרים נמצאים כעת במחסן בכלא, לצורך בדיקה על-ידי הנהלת הכלא. לפני כחמישה ימים קיבלנו כ-250 מהספרים (2,000 הספרים התקבלו בכלא לפני כעשרים יום).
11. אנחנו עדיין בדיונים עם הנהלת הכלא בנוגע לאופן השימוש והחלוקה של הספרים, כשאנחנו מבקשים שתהיה ספריית השאלה מסודרת.
12. הספרים שקיבלנו אינם מספיקים. אם לא תהיה גישה לכל אסיר לכל ספר, המשמעות היא שיהיו רק 200 ספרים לכל מתחם. בנוסף, יש לנו בכלא אנשים בגילאים שונים ועם תחומי עניין רבים. יש לנו תלמידי תיכון הנרשמים לבחינות הבגרות. יש לנו אנשים צעירים ומבוגרים, דתיים וחילוניים. יש לנו תלמידים לתואר שני שרוצים לכתוב תזה, וצריכים לקבל את הספרים הנוגעים למחקר שלהם, ועוד ועוד.

13. בנוגע למשחקים: קיבלנו מעט משחקים דרך הצלב-האדום, וזאת לפני כארבעה חודשים. מדובר בערך בעשרה לוחות שש-בש, עשרה לוחות שחמט, עשרה משחקי דומינו ועשרה שולחנות פינג-פונג. יש בכלא עשרה מתחמים, כלומר מכל משחק היתה יחידה אחת לכל מתחם, אחת לעשרות כלואים.
14. שולחנות הפינג-פונג נהרסו בתוך כחודש בגלל החשיפה לפגעי מזג האוויר. האוהלים הם צפופים ומשמשים לשינה, והשולחנות היו צריכים להיות בחוץ כל העת.
15. גם המשחקים האחרים נהרסו וחלקיהם אבדו עם הזמן, והיום נותרו רק מספר לוחות שחמט ושש-בש בכמה מהמתחמים. חלק מהמשחקים גם הוחרמו, נהרסו או אבדו על-ידי ההנהלה במהלך חיפושם.
16. בעקבות מו"מ עם ההנהלה אפשרו לנו להכניס כדורי-עף (אחד לכל מתחם) שנקנו על-חשבונו. בינתיים כל הכדורים התפוצצו, בגלל שהמקום מוקף בגדרות תיל דוקרניות.
17. אנחנו הצענו להנהלה לקנות שולחנות פינג-פונג חדשים, באיכות טובה יותר, אבל ההנהלה מסרבת לכך, למרות שהצענו לקנות זאת על-חשבונו.
18. הצענו לקנות על-חשבונו גם משחקים אחרים (רשתות לכדור עף, כדורי-סל, שחמט, שש-בש וכו') – אבל התשובה היא תמיד שזה צריך להיות דרך הצלב-האדום.
19. מעולם לא קיבלנו אפילו עיתון אחד, ספר אחד או משחק אחד על-חשבון הכלא.
20. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה, שתורגם לי לערבית ע"י עו"ד לינה אבו-מוך, אמת.

(-)

המצהיר

הנני מאשרת בזה כי ביום 24.2.2003 הופיע בפני עורכת הדין לינה אבו-מוך זועבי, במחנה עופר מר ז.ח., המוכר לי באופן אישי, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

ל. אבו-מוך זועבי, עו"ד